

# РЕШЕНИЕ

№ 38556

гр. София, 20.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в**  
публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ана Методиева**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6061** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).  
Образувано е по жалба с вх. № 13667 от 02.06.2025 г., подадена от „Асистънс Корект Патронски“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-002568 от 09.05.2025 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ (ПП) в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2, б. а) ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят - „Асистънс Корект Патронски“ ЕООД, излага доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради липса на компетентност на нейния издател, неспазване изискванията за форма, нарушение на материалния закон и процесуалните правила, както несъответствие с целта на закона – основания за оспорване по чл. 146, т. 1 - 5 АПК.

Твърди, че липсват мотиви, от които по несъмнен начин да се установява, че е предоставил процесният автомобил на лицето-водач, както и че му е било известно, че това лице не разполага с необходимата категория свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС).

Счита, че е нарушен и принципът на съразмерност по чл. 6 АПК, тъй като прилагането на оспорената ПАМ не е обосновано, нито доказано с необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидената в закона цел, като не се основава на действия/бездействия, сочещи съпричастността на жалбоподателя към установения противоправен резултат - управление на МПС от водач, непритежаващ валидно за категорията СУМПС.

Твърди допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, тъй като не е уведомен за образуваното производство за прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. а) ЗДвП, нито преди издаването на заповедта са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая.

Според жалбоподателя в оспорения акт не е посочено въз основа на коя от визираните хипотези на чл. 171, т. 2а, б. а) ЗДвП е приложена процесната ПАМ, както и липсват мотиви относно определения срок на мярката.

Прави искане оспорената заповед да бъде обявена за нищожна, алтернативно отменена като незаконосъобразна. Претендира разноси по делото.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага конкретни възражения на релевираните от жалбоподателя доводи.

Прави искане съдът да отхвърли подадената жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Ответникът се представлява от юрк. П..

Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав, след като обсъди доводите и възраженията на страните, и провери оспорения акт с оглед на правомощията си по чл. 168, ал. 1 АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

„Асистънс Корект Патронски“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] е собственик на специален автомобил М. С., с регистрационен [рег.номер на МПС] .

На 24.04.2025 г. около 12:02 ч. е извършена проверка на процесния автомобил М. С., с регистрационен [рег.номер на МПС] , на КПП В. в [населено място] по път Е-871 с посока на движение от кв. К. към [населено място], при която е установено, че водачът К. И. П. със СУМПС[ЕИК], категория АМ, В-1, В, управлява специален автомобил с маса без товар 2480 кг. съгласно СРМПС част 2 номер[ЕИК] и натоварен върху платформата автомобил Нисан Примастар с чиста маса 1957 кг., установено от справка с ОДЧ на данни от договор за покупко-продажба на МПС от 07.04.2025 г., като общата маса на състава е 4437 кг. и надвишава максимално допустимата маса от 4250 кг. Установено е, че водачът управлява МПС без да притежава СУМПС валидно за категорията към която спада управляваното от него МПС, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА №3710661/24.04.2025 г.

На 09.05.2025 г. със ЗППАМ № 25-4332-002568, полицейски инспектор в Отдел ПП в СДВР, на основание чл. 171, т. 2, б. а) ЗДвП е приложил спрямо "Асистънс Корект Патронски" ЕООД принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Заповедта е връчена на 21.05.2025 г.

Жалбата срещу заповедта е подадена в съда на 02.06.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК във вр с чл. 172, ал. 5 АПК, срещу подлежащ на обжалване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото на л. 62 е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи за

определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР. На основание чл. 165 с.з. и чл. 33, т. 9 ЗМВР, с т. 1.3 от заповедта областните дирекции на МВР и СДВР, в рамките на обслужваната територия, са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. На основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г. (л. 61), е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 ЗДвП, сред които полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, секторите „Охранителна полиция“ в районните полицейски управления при СДВР и отдел „Специализирани полицейски сили“ при СДВР.

Процесната заповед е издадена от И. В. Й., която съгласно приложената по делото Заповед рег. № 513з-9572/13.09.2024 г. (л. 60) заема длъжността полицейски инспектор III степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Тази длъжност е в обхвата на посочената в Заповед 513з-6400/07.07.2023 г., поради което съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от материално и персонално компетентен орган.

Спазено е изискването за форма. В проверявания акт са изложени фактическите и правни основания за упражняване на компетентността. Не се констатира и нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателите.

По приложението на материалния закон:

Нормата на чл. 171, т. 2а, б. а) ЗДвП предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В обжалваната заповед са посочени релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материалноправната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. а) ЗДвП на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което не притежава СУМПС валидно за категорията, към която спада управляваното от него ППС.

В случая този факт е безспорно установен от съставения АУАН, който се ползва с презумптивна доказателствена сила съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДвП, която не е оборена в хода на съдебното производство. По делото не са ангажирани доказателства, отричащи констатацията на контролните органи, че при проверката водачът е управлявал МПС без да притежава СУМПС валидно за категорията към която спада управляваното от него МПС.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не е установена вината му, а именно, че е предоставил процесния автомобил на лицето-водач, както и че му е било известно, че това лице не разполага с необходимата категория СУМПС. Прилагането на ПАМ спрямо собственика на МПС не предполага негово виновно поведение, което да бъде установено наред с обективните елементи на нарушението. Доколкото обезпечителната мярка има превантивен характер, налага се поради обективно настъпил факт - водач, който не притежава СУМПС за категорията на МПС, което управлява е управлявал автомобила, т. е. собственикът отговаря поради обективни

предпоставки, като без значение е знаенето или не от него (в контекста на форма на вина в наказателноправния смисъл) за обстоятелството, че водачът на собствения му товарен автомобил не притежава необходимата категория, за да го управлява.

След като законът не отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, то всички възражения на жалбоподателя в този смисъл са неоснователни. Мярката е приложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност лица, които не притежават съответната категория да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от тях ППС.

Предвид гореизложеното, според настоящия съдебен състав оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон, както и в съответствие с целта на закона, визирана в чл. 22 ЗАНН вр. с чл. 171, ал. 1 ЗДвП, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Във връзка с направеното възражение за нарушение на принципа на съразмерност, съдът намира за нужно да отбележи, че проверката за съответствие на ЗППАМ с целта на закона във вр. чл. 6 АПК може да бъде осъществена единствено по отношение продължителността на периода, за която същата се прилага, защото на органа е предоставена преценката за индивидуализацията му. В конкретния случай по отношение на дружеството-жалбоподател е приложена ПАМ за минималния възможен срок, а именно – 6 месеца, с оглед на което не може да се приеме, че приложената мярка е прекалено тежка и излиза извън границите на необходимото за постигане на целения с прилагането ѝ резултат.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК в полза на СДВР – юридическото лице, в чиято структура е органът-ответник, следва да се присъди своевременно претендираното от процесуалния му представител юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100,00 лева на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Асистънс Корект Патронски“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-002568 от 09.05.2025 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ в Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА „Асистънс Корект Патронски“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. второ от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: